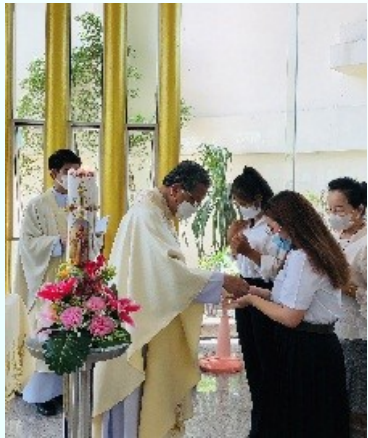

ข่าววัดบางแสน

Congratulation! วันอาทิตย์ที่ 21 สิงหาคม 2565 วันสมโภชพระนางมารีย์รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ

มีพิธีโปรดศีลล้างบาปและศีลกำลังแก่มาริอา พรนภัทร ธีระวรรณ และเวโรนิกา ดาริณ นพรัตน์ และศีลกำลังแก่อยอแซฟ ปรีย วิริยวิทย์วงศ์ โดยคุณพ่อสมศักดิ์ พรประสิทธิ์ เจ้าอาวาส

สารวัด <http://www.bangsaenchurch.org>

วัดแม่พระเมืองลูร์ด

<< **OUR LADY OF LOURDES CHURCH** >> บางแสน

ปีที่ 28 ฉบับที่ 1433 วันอาทิตย์ที่ 28 สิงหาคม 2565/2022

สัปดาห์ที่ 22 เทศกาลธรรมดา
ลูก 14:1, 7-14

“เมื่อท่านจัดงานเลี้ยง จงเชิญคนยากจน คนพิการ คนง่อย คนตาบอด แล้วท่านจะเป็นสุข”

พระวาจาของพระอาจารย์ในวันนี้มีข้อคิด 2 ประการคือ ถ้าหากท่านเป็นผู้ได้รับเชิญไปนั่งในที่สุดท้าย หากท่านมีเกียรติในสายตาของเจ้าภาพจริง เขาจะมาเชิญท่านไปนั่งในที่ที่เหมาะสมเอง พระเยซูเจ้าอยากให้เราคิดถึงคำว่าเกียรตินั้นหมายถึงอะไร ตัวเรามีเกียรติจริงหรือไม่ เราแสวงหาเกียรติจากใคร ข้อคิดประการที่สองคือ หากท่านเจ้าภาพ ท่านจะเชิญใคร เชิญคนที่มีเกียรติเพื่อว่าท่านจะได้เกียรตินั้นตอบแทนซึ่งก็เป็นการลงทุนหวังผล พระเยซูเจ้าสอนว่าในวันมงคลของท่าน เป็นวันแห่งความยินดีแท้จริง จงแบ่งปันความยินดีโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน จงขอบคุณพระในพระพรที่พระองค์ประทานให้โดยการเลี้ยงคนยากจน คนพิการ คนที่ไม่มีใครเหลียวแล เพราะเขาเหล่านั้นคือคนที่พระเจ้ารัก เราเลี้ยงอาหารที่พระองค์รักเท่ากับเลี้ยงพระองค์รักก็เท่ากับเลี้ยงพระองค์เอง นี่คือการที่แท้จริง

ปฏิทินสัปดาห์หน้า

วันจันทร์ที่ 29 ส.ค. 22
วันเสาร์ที่ 3 ก.ย.22
วันอาทิตย์ที่ 4 ก.ย. 22

ระลึกถึง น.ยอห์น บัปติสต์ ถูกตัดศีรษะ
ระลึกถึง น.เกรโกรี พระสันตะปาปาและนักปราชญ์
สัปดาห์ที่ 23 เทศกาลธรรมดา

เรื่องน่ารู้ของคริสตชน

สัญลักษณ์ในคริสต์ศิลป์

หมวด 3 พื้นพิภพและท้องฟ้า

ปะการัง (Coral) เป็นเครื่องรางป้องกัน “นัยน์ตาแห่งความชั่วร้าย” จึงมักห้อยคอเด็ก ปะการังที่เห็นในภาพ “พระกุมารเยซู” ใช้เป็นสัญลักษณ์แห่งการปกป้องจากความชั่วร้ายเช่นกัน

ความมืด (Darkness) เป็นสัญลักษณ์ของความมืดบอดแห่งจิตวิญญาณ พญามารจึงได้สมญาว่าเจ้าชายแห่งความมืด อาณาจักรของซาตานมีแต่ความมืดมน ในขณะที่อาณาจักรของพระเจ้ามีแต่ความสว่างไสว

ข้อคิดสะกิดใจ

ใจ

ใจของคนนั้นก่อเกิดสรรพสิ่ง
ใจคนตรงมีคุณธรรมพบสุขนานา
ระฆังทองดั่งสนั่นก้องกังวาน
รีบพาดนบ้ำเพ็ญธรรมละกรรมพลัน

ชั่วดีแท้จริงอยู่ที่ใจมิใช่หนา
ใจมืดพาพิบัติภัยในโลกกันย์
เป็นคำขานถึงช่วงปลายไม้ไผ่คัลย
เปิดจันรรค์สู่พระพรเฝ้าวอนองค์

ข่าววัดบางแสน

วันอาทิตย์ที่ 21 สิงหาคม 2565 มิสซาวันสมโภชพระนางมารีย์รับเกียรติสู่สวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ โดยคุณพ่อสมศักดิ์ พรประสิทธิ์ เจ้าอาวาส พร้อมด้วยคุณพ่อประธาน ต้นเจริญ

เมื่อดูรายใต้พระแท่น

บุตรสิรา 3: 17-18, 20, 28-29

¹⁷ลูกเอ๋ย ไม่ว่าท่านจะทำสิ่งใด จงทำด้วยความถ่อมตนเถิด แล้วท่านจะเป็นที่รักมากกว่าคนให้ของกำนัล^c ¹⁸ท่านยังเป็นใหญ่มากขึ้นเท่าใด ก็ยิ่งต้องถ่อมตนลงมากเท่านั้น แล้วพระเจ้าจะโปรดปรานท่าน^d ²⁰เพราะพระอาณูภาพขององค์พระผู้เป็นเจ้านั้นยิ่งใหญ่พระองค์ทรงได้รับเกียรติจากผู้ต่ำต้อย^e ²⁸ผลร้ายของความเย่อหยิ่งยากอย่างยิ่งที่จะบำบัดได้ เพราะความชั่วร้ายฝังรากลึกในตัวเขา ²⁹จิตใจของคนฉลาดย่อมไตร่ตรองเรื่องอุปมา ผู้มีปัญญาย่อมไฝหาคคนที่ตั้งใจฟัง

อาทิตย์ขวนคิด

พระเจ้าทรงอยู่กับเรา แม้ว่าเราจะรู้หรือไม่รู้ก็ได้ก็ตามทั้งในเวลาสุขและเวลาแห่งความทุกข์ยากลำบากทั้งในเวลาป่วยและเวลาสบาย เพราะเองก็ยังคงอยู่กับเราเสมอไป **เป็นเราเองต่างหากที่จะหลงลืมพระองค์ในเวลาที่เราได้ให้ความสัมพันธ์กับคนอื่นหรือกับงานความกังวลใจและวุ่นวายกับสิ่งต่าง ๆ ในสังคมโลก** แต่หลายครั้งในเวลาที่เราหมดหนทางจนปัญญา มีความทุกข์ยากลำบากขัดสนไม่สามารถช่วยตนเองได้และในเวลา **แห่งความเจ็บไข้** ได้ป่วยหรือแม้กระทั่งความตายมาถึงที่เราไม่สามารถเอาชนะได้ **เราจะเห็นถึงการช่วยให้รอดของพระเจ้าได้ชัดเจนยิ่งขึ้นด้วยประสบการณ์แห่งความเชื่อที่เราสัมผัสได้ถึง การประทับอยู่ของพระองค์**

วัดแม่พระเมืองลูร์ด บางแสน

เลขที่ 167 ถนนลงหาดบางแสน ตำบลแสนสุข อำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี

เมื่อดูรายใต้พระแท่น

- ♥ พี่น้องที่รัก เมื่อวันอาทิตย์ที่แล้ว ชุมชนความเชื่อของเราได้ทำการสมโภชแม่พระผู้ได้รับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ทั้งกายและวิญญาณ วันแห่งพระพรและความปิติของชุมชน เราเกิดเกียรติแม่พระในบุชามิสซา ในการรับศีลมหาสนิท และศีลกำลัง การถวายคริสตังใหม่ 2 คน ในการโปรดศีลกำลัง รวมมอบปกป้องด้วย เราได้ตั้ง รูปแม่พระรับเกียรติไปตลอดสัปดาห์ มาจนถึงวันนี้ พี่น้องบางท่านก็ได้แวะไปสวดภาวนาด้วย **ขอบคุณพี่น้องที่รวมจิตรวมใจกันแสดงความรักความศรัทธาต่อแม่พระฯ** ผู้เป็นแม่และเป็นองค์อุปถัมภ์ของครอบครัวชุมชนเราครับ **สวดสายประคำทุกวันครับ** อ่านรำพึงภาวนาพระวาจาและตั้งใจไปรับศีลมหาสนิทให้ได้ทุกวันอาทิตย์
- ♥ ขอขอบคุณพี่น้องหลายท่าน ที่หมั่นแบ่งปันพระวาจาประจำวัน อีกทั้งเรื่องราวและข่าวสารดี ๆ แก่กัน ในไลน์ ของวัด ติดติดต่อกันไว้ในเรื่องในความสัมพันธ์ที่ดี ภาวนาให้กัน และเมื่อผู้เจ็บป่วยชราภาพ หรือผู้ที่ล่องลับไปแล้วในการภาวนาประจำวัน ที่วัดก็มีมิสซาเพื่อพี่น้องทุกวัน ยกเว้นวันเข้าเจียบ ประชุม หรือธุระจำเป็นที่ศูนย์ฯ ครับ ขอขอบคุณทีมงานที่ช่วยกันจัดทำสารวัดของเราทุกสัปดาห์ อยากให้พี่น้องอ่านครับมีบทความข้อคิดสาระเพื่อชีวิตหลากหลายครับ มีไม่กี่วัดนะครับที่ จะทำได้ระดับนี้ ขอแม่พระอำนวยการครับ

เจ้าวัด

ลูกา 14:1, 7-14

(1)วันสัปดาห์ใดวันหนึ่ง พระเยซูเจ้าเสด็จไปเสวยพระกระยาหารที่บ้านของหัวหน้าชาวฟาริสีผู้หนึ่ง ผู้ที่อยู่ที่นั่นต่างจ้องมอง (7)พระเยซูเจ้าทรงสังเกตเห็นผู้รับเชิญต่างเลือกที่นั่งที่มีเกียรติ จึงตรัสเป็นอุปมากับเขาว่า (8)‘เมื่อมีใครเชิญท่านไปในงานมงคลสมรส อย่าไปนั่งในที่ที่มีเกียรติ เพราะถ้ามีคนสำคัญกว่าท่านได้รับเชิญมาด้วย (9) เจ้าภาพที่เชิญท่านและเชิญเขาจะมาบอกท่านว่า “จงให้ที่นั่งแก่ผู้นี้เถิด” แล้วท่านจะต้องอับอายไปนั่งที่ต่ำสุดท้าย (10) แต่เมื่อท่านได้รับเชิญ จงไปนั่งในที่สุดท้ายเถิด เพื่อเจ้าภาพที่เชิญท่านจะมาบอกท่านว่า “เพื่อนเอ๋ย จงไปนั่งในที่ที่ดีกว่านี้เถิด” แล้วท่านจะได้รับเกียรติต่อหน้าผู้ร่วมโต๊ะทั้งหลาย (11) เพราะทุกคนที่ยกตนขึ้นจะถูกกดให้ต่ำลง แต่ทุกคนที่ถ่อมตนลงจะได้รับการยกย่องให้สูงขึ้น’ (12)พระองค์ตรัสกับผู้ที่เชิญพระองค์ว่า ‘เมื่อท่านจัดเลี้ยงอาหารกลางวันหรืออาหารค่ำ อย่าเชิญมิตรสหาย พี่น้องหรือเพื่อนบ้านที่มีมั่งมี เพราะเขาจะเชิญท่านและท่านจะได้รับการตอบแทน (13) แต่เมื่อท่านจัดงานเลี้ยง จงเชิญคนยากจน คนพิการ คนง่อย คนตาบอด (14) แล้วท่านจะเป็นสุข เพราะคนเหล่านั้นไม่มีสิ่งใดตอบแทนท่านได้ ท่านจะได้รับการตอบแทนจากพระเจ้าเมื่อผู้ชอบธรรมกลับคืนชีวิต

นิทาน ความคิด คติสอนใจ

ถอนหญ้า

"ก๊อ ก ๊ ก ๊" เสียงเคาะประตูที่ดังผ่านแผ่นไม้มาพร้อม ๆ กับเสียงที่ดูเหมือนกับเป็นคำสั่งว่า "ตื่นนอนได้แล้ว จะได้ช่วยกันทำงาน" เด็กน้อยคนหนึ่งตื่นขึ้นมากำทางจ้วเจียสลิ้มสลิ้อ มือจับผ้าห่มที่อยู่ปลายเตียงมาพับและตอบรับเสียงปลุกนั้น

"อืม...ตื่นแล้ว ได้ยินแล้วครับ" "นี่วันหยุดนะเนี่ย" เด็กน้อยบ่นกับตัวเอง "เตี้ยวกินข้าวเสร็จไปถอนหญ้าที่ไร่นะ" พ่อสังเกตเห็นที่โต๊ะเก็บขยะที่เปียกปอนให้ลูกชาย เด็กน้อยพยักหน้าตอบ และลงมือทานอาหารเช้าของวัน หลังจากทานอาหารเสร็จ เด็กน้อยเดินไปหยิบหมวกและเสื้อแขนยาวมาสวมเพื่อกันแดด แล้ววิ่งออกไปหน้าบ้าน กระโดดขึ้นซ้อนท้ายจักรยานโบราณสภาพเก่าโทรม บ่งบอกถึงอายุการใช้งานซึ่งมีพ่อเป็นผู้ขี่ ในระหว่างทางเด็กน้อยคุยกับพ่อตลอด เขาบ่น คำถามที่อยากรู้ซึ่งบางครั้งดูเหมือนกับว่าผู้เป็นพ่อจะพยายามสอดแทรกให้แง่คิดตลอด โดยที่เด็กน้อยไม่รู้เนื้อรู้ตัว ไม่นานนักก็ถึงไร่ที่เขามีการกิจที่จะต้องทำ 'ถอนหญ้า' การกิจที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งหญ้าเปรียบเสมือน ศัตรูตัวฉกาจของชาวไร่

"เตี้ยวจำถอนหญ้าแปลงนี้ละ" พ่อสั่งพร้อมกับชี้นิ้วไปที่แปลงผัก เด็กน้อยรับคำและลงมือถอนหญ้าออกจากแปลงผักที่ละต้น ทีละต้น จนกระทั่งศัตรูตัวฉกาจของชาวไร่หายไปจากแปลงผักจนหมดสิ้น "ไปพักกินน้ำที่ใต้ต้นมะม่วงก่อนปะ" เด็กน้อยรับคำพ่อแล้วเดินไปพัก "กลับมาเร็ว ๆ นะ ยังมีอีกแปลงหนึ่ง" เสียงพ่อสั่งตามหลังเด็กน้อย หลังจากได้พักกินน้ำ พ่อได้ส่งจอบให้เด็กน้อยพร้อมกับพูดว่า "เอ้า เอาไปถากหญ้า" เด็กน้อยรับจอบและตรงไปยังแปลงผักเพื่อทำ

การกิจต่อ ดูเหมือนกับว่าเด็กน้อยจะพึงพอใจกับการใช้จอบถากหญ้ามากกว่าการใช้มือถอน เหตุผลก็คือมันทำให้เขาสามารถทำงานได้รวดเร็ว ซึ่งไม่นานนัก เขาก็จัดการกับศัตรูตัวฉกาจของชาวไร่อย่างราบคาบ หลังจากที่ภารกิจเสร็จสิ้นลง พ่อลูกก็พากันกลับบ้าน ระหว่างทางเด็กน้อยถาม "ทำไมไม่ให้ผมใช้จอบตั้งแต่แรกละครับ ทั้ง ๆ ที่ทำงานได้เร็วกว่า" พ่อไม่ตอบ ได้แต่ยิ้มเก็บซ่อนคำตอบไว้เพียงผู้เดียว ผ่านไป 1 สัปดาห์ พ่อได้พาเด็กน้อยกลับไปไร่อีก สิ่งที่เด็กน้อยเห็นก็คือ แปลงที่ใช้มือถอน บัดนี้ไม่มีหญ้าให้เขาถอนเลยแม้แต่นิดเดียว แต่... แปลงที่ใช้จอบถาก กลับมีต้นหญ้าปกคลุมเหมือนเดิม "ทำไมมันเป็นอย่างนั้นละครับ" เด็กน้อยถามด้วยความสงสัย ทั้ง ๆ ที่เขาได้จัดการมันหมดไปเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว พ่อตอบ "แปลงที่เจ้าใช้มือถอนนะ เจ้าได้ถอนมันถึงรากถึงโคนส่วนแปลงที่เจ้าใช้จอบถากนะ เจ้าเพียงแต่ตัดเอาส่วนปลายของมันออกเท่านั้น มันยังคงมีส่วนที่ฝังลึกอยู่ในดินอีก มันก็เหมือนกับปัญหาต่าง ๆ ที่เราพบเจอนั้นแหละ ถ้าเราแก้ปัญหาก็ที่ปลายเหตุโดยปล่อยสาเหตุของปัญหาไว้ ไม่นานนักปัญหานั้นก็จะกลับมาสร้างความเดือดร้อนให้เจ้าอีก แต่ถ้าเราแก้ปัญหาก็ที่ต้นเหตุ มันอาจจะยากสักนิดแต่มันก็ทำให้ปัญหานั้นหมดไปได้" เด็กน้อยยิ้มรับด้วยความเข้าใจ **'จงหันหน้าสู้กับปัญหา...อย่าท้อถอย'**

กลุ่มหนังสือพัฒนาจริย

หากคุณรู้สึกที่กำลังท้อแท้ ลองอ่าน 20 ข้อคิดนี้

1. อย่ากลัวการเริ่มต้นใหม่ และอย่าแค้นสาวยตาใคร トラบใดที่เราที่ยืนด้วยลำแข้งของตัวเอง และสามารถหาใจได้ด้วยจมูกของเราเอง
2. คนอื่นไม่ให้โอกาสเรา ยังไม่น่าเศร้าเท่ากับเราไม่ให้โอกาสตัวเอง ทุกคนผิดพลาดกันได้ ไม่มีใครเก่งแต่เกิด
3. ชีวิตก็เหมือนการหัดปั่นจักรยาน แรกๆอาจมีล้มบ้าง เจ็บบ้าง แต่หากเรารู้จักขี่ใหม่ ผีก็ผ่านไปเรื่อยๆได้ก็เก่ง
4. กระจกไม่เคยดูถูกใคร มีแต่คนที่ไม่มั่นใจที่ส่องกระจกแล้วดูถูกตัวเอง
5. คนฉลาดไม่ใช่ผู้ที่ชนะการโต้แย้ง แต่คือผู้ที่รู้จักออกห่างจากการโต้แย้งตั้งแต่เริ่มต้น
6. อย่าเป็นคนเก่งที่แล้งน้ำใจ แต่จงเป็นคนธรรมดาทั่วไปที่มีน้ำใจและไม่เห็นแก่ตัว
7. มองปัญหาให้เหมือนกับเมฆทราย ถึงจะเยอะมากมายแต่เมฆทรายก็เล็กนิดเดียว
8. ใครจะดูถูกเราก็กปล่อยให้เค้าดูถูกไป แต่จงท่องให้ขึ้นใจว่าเราจะไม่ดูถูกตัวเอง
9. ไม่มีใครเกิดมาไร้ค่า แม้แต่คนโง่ที่สุดยังฉลาดในบางเรื่อง และ คนฉลาดที่สุดก็ยังมีโง่ในหลายๆเรื่อง?
10. อันที่จริงแล้วบนโลกนี้ไม่มีคนโง่หรือคนฉลาด มีก็แต่เพียงคนที่เรียนรู้แล้ว กับ คนที่ยังไม่เคยเรียนรู้ในเรื่องต่างๆ
11. ไม่มีอะไรเสียเวลาไปมากกว่าการคิดที่จะย้อนกลับไปแก้ไขอดีต และ ไม่เคยช้าเกินไปสำหรับการทำตามความฝัน
12. คนที่ไม่เคยหิว ย่อมไม่ซาบซึ้งรสของความอิ่ม
13. ความสำเร็จที่ผ่านความล้มเหลว ย่อมหอมหวานกว่าเดิม?
14. อย่ายอมแพ้ ถ้ายังไม่ได้พยายามอย่างเต็มที่ ถ้าคุณไม่ลองก้าว คุณจะไม่มีทางรู้เลยว่าทางข้างหน้าเป็นอย่างไร
15. ปัญหาทุกอย่างล้วนอยู่ที่ตัวเราทั้งสิ้น ยินดีกับสิ่งที่ได้มาและยอมรับกับสิ่งที่เสียไป
16. หลังพายุผ่านไป พายุย่อมสดใสเสมอ รู้จักกลางร่มเดินฝ่าพายุฝน ไม่ช่ยยอมเดินตากฝนให้เปียก เรียนรู้ที่จะรับมือกับปัญหาไม่ใช่จมอยู่กับปัญหา
17. มีแต่ปัจจุบันที่มีค่า ไม่มีวันหน้าวันหลัง อดีตทิ้งมันไปแก้ไขอะไรไม่ได้ อนาคตยังมาไม่ถึง ไม่ต้องกังวลให้มากนัก
18. คนเราไม่ต้องเก่งไปทุกอย่าง แต่จงรู้จักเรียนรู้ และ สนุกกับงานทุกชิ้นที่ได้ทำ
19. หัวใจของการเดินทางไม่ได้อยู่ที่จุดหมาย หากอยู่ที่ประสบการณ์สองข้างทางมากกว่า
20. คนที่ใช้ชีวิตคุ้มค่า คือ คนที่ได้ทำในสิ่งที่ตัวเองอยากทำ ไม่ใช่เพราะได้ทำในสิ่งที่คนอื่นบอกให้ทำ